

האליזר

עלון לשבת קודש

דברי מחשבה והלכה, ומהנעשה בבתי הכנסת

נושא השבוע: נישואין (מו)

כד' אב תשפ"ג 1487 (שנה כח')

ההפטרה: "עניה סוערה"
(ישעיה נד)

פרשת ראה – שבת מברכין

ראש חודש אלול יחול אי"ה בימים חמישי ושישי מולדו לבילי חמישי בשעה 18:04 ו-17 חלקים

"ראה אנוכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה" (יא,כו)

"באנוכי" – באנוכיות של האדם טמונות הברכה והקללה.

כאשר המצוות הן שמכוונות את צעדיו ומעשיו של האדם "והאנוכי" שלו מתעדן, והוא קשוב לצרכי הזולת ומתחשב... ובכך נמנעות הרבה מחלוקות וחיכוכים הוא מושך ברכה על עצמו ועל הסובבים אותו, אך כאשר "האנוכי" שלו – מרופד בגאווה וכל כולו שקוע בלחשוב רק על טובת עצמו מבלי להתחשב בסובבים אותו וברגשותיהם, זוהי גאווה פסולה וקללה בה.

לכן למען ישררו השלום וההרמוניה בבית חשוב שיהיו בני הבית מתחשבים זה בצרכיו של זה ומכבדים האחד את השני, "ובאנוכי" כזה מתחשב ומפרגן הם ימשכו ברכה אל ביתם בכל המישורים.

"את הברכה אשר תשמעו אל מצוות ה' אלוהיכם... והקללה אם לא תשמעו"

(יא,כז-כח) שאל "האביר יעקב" אבוצירא זיע"א: היה ראוי לומר: "את הברכה אם תשמעו" כפי שנאמר בהיפוכה של הברכה ומסביר: ששומעים ומקבלים ומימלא מקיימים את מצוות השם – זוהי הברכה בעצמה, שזה העיקר והתכלית של בריאת האדם בעולם הזה.

ואומר "בעל הטורים", שיש רמז לכך במילים: "את הברכה אשר תשמעו" -סופי תיבות תורה.

שבזכות לימוד התורה נוכל לקיים את המצוות כהלכתן ולזכות בכל הברכות המובטחות בה למקיימיה, שבה נצטוונו במצוות רבות הנוגעות ל"בין אדם לחברו", ומי מאיתנו אינו רוצה לזכות לברכות ולסייעתא דשמיא בכל ענייניו? וקל וחומר בתוך הבית פנימה שהבית יתנהל על אדני התורה יזכו כל יושביו לשפע ברכות וישועות עד בלי די.

מעשה שהיה

תתפללו עלי שאמצא את שידוכי (מרדכי רוט)

היה זה לפני כחצי שנה, פגשתי בחור בן 31, שסיפר לי: יש לי ברוך השם הורים

טובים ונפלאים. הייתי ילד טוב מנעוריי ועד עתה - בבית, בחיידר, ואחר כך אף

בישיבה למדתי טוב והתנהגתי למופת.

אני השלישי במשפחה כשמעליי שתי אחיות ועוד ארבעה אחים מתחתי. כשהגעתי לגיל השידוכים ידעתי שההורים שלי לא ישמעו בשבילי עדיין שום הצעת שידוך, היות ושתי אחיותיי עדיין לא התחתנו וההורים שלי לא רצו לפגוע בהן ולשמוע בעבורי לפני שהן תתחתנה. כל כך הרבה שידוכים הציעו להן אבל משהו היה תקוע, כמו איזו קללה נסתרת שעשתה שלא יתחתנו.

הן התבגרו, עברה עוד שנה ועוד שנה והן עדיין לא התחתנו. אני זוכר שבגיל עשרים ואחת שאלתי את אימי: 'אמא, אתם שומעים לי כבר שידוכים. לא נעים לי מאחיות שלי, אבל מה - אני אחכה עד שהן תתאסנה ורק אז אתם תשמעו לי שידוכים?! אני רוצה כבר להתחתן!', אני מגיע מקהילה חסידית שבה

המונע הגדול ביותר מהאדם להשיג את מבוקשו הוא חוסר האמון שלו שהדבר בכוחו (רבי נחמן מברסלב)

ע"פ "אור החיים" אופק תל אביב * לא לעיין בזמן תפילה * שקיעה 7:24-7:30 * סוף זמן ק"ש 8:44-8:42

כניסת שבת: 7:10 יציאת השבת: 8:00 יציאת ש"ש ר"ת: 8:51

הרוב מתחתנים כבר בגיל עשרים. אימי אמרה לי תחכה עוד 'קצת' אני חושבת שהן תיפגענה מאוד. אבל ה'קצת' הזה התעכב עד שאני כבר הגעתי לגיל המופלג - עשרים וארבע. מפה לשם השם עוד ובהפרש קצר שתי אחיותיי התארסו.

את השמחה שהייתה אצלנו בבית אי אפשר לתאר, בפרט של הוריי. כמה דמעות הם שפכו כמה תפילות הם התפללו בשביל אחיותיי, כמה השתדלות הם עשו בשביל שהן יקימו בית בישראל והנה ברוך השם זה הגיע. אני כמובן גם שמחתי, אבל קצת הרגשתי צביטה בלב, מה יהיה איתי עכשיו! כל החברים שלי מהישיבה כבר התחתנו, לכולם יש כבר ילד או שניים, ואני, אני בכלל לא בכיוון. לא ידעתי עד כמה כאב לב וצער נכונים לי בשנים הבאות. אחיות שלי התחתנו וההורים שלי המשיכו עם הפרויקט הבא, לחפש שידוך לבנם בן העשרים וארבע.

אפילו שהייתי בחור טוב אבל משום מה ה'בעיה' שהייתה אצל אחיותיי, עברה גם אליי. עוברת עוד הצעה ועוד הצעה ועוד הצעה ואני לא מוצא את האחת והיחידה. כמה התפללתי כמה בכיתי אבל משהו היה נעול.

השנים עברו, ערב אחד יצאתי מתפילת ערבית מבית הכנסת וראיתי את חבר שלי מהישיבה הולך עם אשתו וארבעת ילדיו. הילד הגדול שלו היה נראה כבן שש. מיהרתי הביתה כי לא רציתי לפרוץ בבכי ברחוב, נכנסתי לחדרי נעלתי את הדלת והתחלתי לבכות בכי חסר מעצורים. השם, עד מתי אני אהיה רווק? עד מתי?! אני כבר לא יכול. החברים שלי כולם יש להם כבר ילדים, חיים את החיים ואני תקוע פה לבד רק בגלל שוויתרתי לאחיותיי.

הרגשתי כוזה לבד ובודד בעולם, כל החברים שלי הטובים... שהיו לי מהישיבה שלמדנו יחד ונהגנו יחד אף אחד מהם, לא הואיל להתקשר אליי במשך השנים כדי לומר לי מילה טובה: 'תשמע, אני חושב עליך, תדע שאני מנסה למצוא לך שידוך' או אפילו סתם שידבר איתי.

כל אחד היה עסוק ברדיפה אחר החיים שלו עם אשתו וילדיו, אחר הפרנסה שלו והרוחניות שלו. כל אחד היה עסוק רק בעצמו ושכח אולי שגם אני בן אדם, שיכל להרים אלי טלפון אפילו לא כדי להציע שידוך אלא כדי רק לשאול בשלומי ולדבר איתי כמה דקות, אבל אין קול ואין עונה. כאב לי מאוד שלא מצאתי את השידוך שלי, אבל הרבה יותר כאבה לי ההרגשה שהרגשתי בודד, שאף אחד לא מתעניין בי ולא אכפת ממני. הייתי בוכה להשם: 'איפה כולם? איפה הלב של כולם? מה, לאף אחד לא אכפת ממני בעולם!....'.

מוסיף הרב מרדכי רוט:

"אמר רבא: היינו דאמרי אינשי או חברותא או מיתותא" (תענית כג.) - הבדידות מקבילה למוות. אני מספר את הסיפור הזה כי זה אולי יגרום לאנשים לקבל לקבלה טובה שאפשרית וראוי שכל אחד יקבל על עצמו. אני בטוח שאם כל אחד יסתכל מסביבו הוא בוודאי מכיר בחורות או בחורים רווקים, או אפילו גרושים וגרושות שמחפשים להתחתן בשנית.

אני לא יכול לתאר את הסבל שיש לאותם אנשים מעיכוב זיווגם, אבל הרבה יותר כואב הוא כאב הלב שלהם כשהם מרגישים בודדים במערכה ושלאף אחד בעולם לא אכפת מהם. פשוט תתבוננו מסביב, אתם מכירים מישהו שמתעכב לו השידוך? תתקשרו אליו ותגידו לו שאתם חושבים עליו ואכפת לכם ממנו. ובאמת תנסו לפחות חמש דקות בשבוע לחשוב על אותו בחור או בחורה, גרוש או גרושה למצוא להם שידוך. כן, תנסו להיות שדכנים לכמה דקות בשבוע, תנסו קצת לצאת מעצמכם ולנסות לדאוג לשני.

אני בטוח שהרבה אנשים לא עושים את זה בכוונה תחילה אלא מחוסר שימת לב וטרדות החיים. אי אפשר לתאר מה זה עושה בלב של מי שמחכה להתחתן כשמרימים אליו טלפון ודורשים בשלומי ואומרים לו שאנו חושבים עליו, ובאמת נחשוב עליו וננסה לפחות חמש דקות בשבוע למצוא שידוך בשבילו. לכו תדעו, לעולם איננו יודעים, אולי אנו נהיה "המושע שלו", שליחי השם לעזור לו.

[כמובן - אל תנסו להציע לו מה שלא הייתם רוצים שיציעו לילדכם!]

לקבל קבלה כזו קטנה לקראת חודש אלול הקרב ובא - ולעזור ליהודי או ליהודייה המחפשים את זיווגם, במינימום מאמץ, אין לשער את הברכה שיש בזה.

ישנם אנשים הנרתעים מכך מאחר והם חוששים - מה תהיה התגובה של הבחור או הבחורה. אבל תדעו שאין ממה לחשוש, הם מחכים ומצפים ליחס הזה, אתם לא מבינים כמה. הם יברכו אתכם, אתם לא מבינים כמה והברכה שלהם עובדת, כי "קרוב השם לנשברי לב". אותו בחור שהגיע אליי בעזרת הבורא התחתון לפני כחצי שנה.

והאמת שבזכות אותה פגישה עם אותו בחור קיבלתי על עצמי בלי נדר את הקבלה שכתבתי פה, קצת לנסות לרחרר ולראות מי בסביבה שלי מחכה לישועה, כמה אני יכול לעזור: אם בשיחת טלפון או בלפחות חמש דקות לעזור למצוא להם שידוך. כמובן שהשידוכים הם רק דוגמא, ואפשר וצריך להשקיע במחשבה לעזור לשני בכל דבר שהוא זקוק לו ולפחות להתפלל בעבורו. ויהי רצון שיזכו כל המעוכבים והמעוכבות להקים בית נאמן בישראל, "ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל".

כיצד בוחרים בן/בת זוג לנישואין

פינת ההלכה

א. כדי שהבחור/בחורה יוכלו למצוא את בן/בת זוגם לנישואין, הם צריכים להגדיר לעצמם מי הם, ומה הם מחפשים? ואז יוכלו להתאים לעצמם את המיועדות (ולחטונה - הדרכה למציאת זיווג לרב אבנר קוואס עמ' 19).

ב. צריכים כל בחור ובחורה שנמצאים בשידוכים להתפלל להקב"ה שיזמן להם את הזיווג ההגון והטוב ביותר עבורם, בריא ושלם הולך בדרך ה', ירא שמים ובעל מידות טובות (גמ' זכרות ט., ולחטונה עמ' 75, זוגיות עם רגש עמ' 22).

ג. ישנן שתי צורות היכרות בעולם: ההיכרות הספונטנית - שאינה טובה כלל וכלל, וההיכרות המתוכננת - שטובה היא מאוד בתנאי שמבררים קודם.

ד. **היכרות ספונטנית** - הינה היכרות אקראית בה "הקליק" של המראה החיצוני הוא שמכריע, ולכן צורת היכרות זו אינה טובה כלל, כי נפגשים ללא ברורים ובדיקת התאמה אם יש בסיס משותף וכשמתגלה אחר כך חוסר ההתאמה, כבר קשה לסגת כי קשורים רגשית ולבסוף מתחתנים ואז כל חיי הנישואים מלווים בוויכוחים ומריבות (אמלריך לניסולין מלושקיס הרב זמיר כהן עמ' 203, ולחטונה - הרב אבנר קוואס עמ' 23, זוגיות עם רגש הרב מיכאל לסרי עמ' 26 סעיף 8).

דוגמא ממעשה שהיה: סיפר הרב אבנר קוואס, יועץ נישואין: התקשרה אלי כלה שהיתה נשואה 4 חודשים בסך הכול ושפכה את ליבה בדמעות וסיפרה: "הלו, הרב? בעלי עצבני נורא...", אמרתי לה: "תני לי דוגמא", היא ענתה: "כשהוא נותן אגרוף לדלת היא יוצאת מצד שני", "מצבך באמת אינו קל" אמרתי ושאלתי: "כמה זמן יצאתם לפני החתונה?", "שנה וחצי" השיבה. "כל כך הרבה זמן ולא הרגשת שהוא עצבני?", "האמת שהרגשתי... ענתה, "אז למה התחתנת אתו?", היא פרצה בבכי ואמרה: "ההכרות בנינו היתה מקרית ללא ברורים קודם לכן וכשגיליתי זאת הייתי עיוורת... הייתי טיפשה.. טיפשה" (ולחטונה עמ' 11).

ה. **היכרות מתוכננת** - בה הצעת השידוך מגיעה מחבר, מכר, קרוב משפחה, שדכנית וכדו' ומקבלים פרטים לפני כן ומבררים ובודקים את ההתאמה ואח"כ נפגשים - זו צורת היכרות טובה מאוד המבטיחה נישואין מאושרים וללא הפתעות [יחסית] (אמלריך לניסולין מלושקיס הרב זמיר כהן עמ' 204, זוגיות עם רגש הרב מיכאל לסרי עמ' 26, ולחטונה הרב אבנר קוואס עמ' 23-22)

היברורים [המשך]

ו. הברורים יהיו על הבחור/בחורה המוצע וכן על המשפחה [הורים, אחים ואחיות של המוצע].

הסבר: אמנם מתחתנים עם הבחורה ולא עם המשפחה, מ"מ למשפחה יש חלק מכריע בחיי הזוג:

* אם זה מצד שמתארחים אצלם בשבתות, חגים וזמנים אחרים והזוג ירצה להינות ולא לסבול אם האוירה שם לא תתאים להם מבחינת טון דיבור, סלנג דיבור [עם קללות], חוסר כבוד הדדי או "משפחה חפרנית" שתפגע בשלום הבית של בני הזוג.

* אם זה שאדם "מעתיק" את ההתנהגות שראה בבית הוריו כמאמר הפתגם "התפוח לא נופל רחוק מהעץ". ולכן בית שיש בו מריבות תמידיות, קללות ודיבור זול, חוסר כבוד הדדי בין ההורים - צריך להיזהר מבית ומחתן שבא מבית שכזה (ולחטונה הרב אבנר קוואס עמ' 55).

דוגמא ממעשה שהיה: גרנו במושב קטן, הייתי בן בכור ובגיל 15 אבי נפטר והייתי צריך למלא את מקומו.

לאחר שהתחתנתי המשכתי לגור במושב כדי לתמוך באימי ובבני משפחתי. בעמל רב סייעתי לה לחתן את אחי ושלושת אחיותיי. אחת מאחיותיי רצתה להינשא לבחור שלא התאים לרמה הרוחנית של משפחתנו ואימי לא הסכימה, אך בלית ברירה שכנעתי אותה להסכים ולאחר החתונה התברר שאימי צדקה ומלבד ערכיו השונים הוא הגיע ממשפחה בעיתית עם היסטוריה של סכסוכים ואף ניסה לסכסך בינינו והוא כמעט הצליח... אך אימי החכמה הזמינה את כולנו למעט הגיס הנ"ל ואחותי והזהירה אותנו שלא לשתף עימו פעולה. וברגע שהחלטנו לעשות כעצתה חלפה הסכנה. לאחר פטירת אימי שוב סבלנו מתכנו

בצורה קשה מאוד בעניין הירושה אולם בס"ד אחרי תביעה משפטית הצלחנו להעמידו על מקומו...
* אם זה כדי לבדוק אם יש "סיפור רפואי" במשפחה שעשוי להימצא גם במיועד או במיועדת כגון: בעיית גנטיות וכדו' [נפרטם בחלק ג' של הברורים בהמשך].

דוגמא ממעשה שהיה: משפחה חיפשה שידוך לבתם והוצע להם בחור ישיבה כליל המעלות. בברורים נודע להם שאם הבחור כבדת שמיעה [לא מזקנה] הם התקשרו לאמא לברר את הסיבה שגרמה לכך והאם זה תורשתי [שעשוי לפגוע בצאצאי החתן] והתברר להם כשהאם היתה צעירה היא חלתה בדלקת בקרום המוח וזו הסיבה שגרמה ללקות הזאת והיא לא נובעת מבעיה תורשתית.

ז. כשמבקשים מספרי טלפון כדי לברר על המוצע, אין להתבייש לבקש מס' טלפון נוספים כשצריך בירור נוסף. כי חתונה היא צעד גורלי לכל החיים וצריך לבדוק היטב וב"שבע עינים", כדי שלא ליפול בפח. זוהי זכות לגיטימית וברורה ואין לחוש באי נעימות ולחשוש "מה יגיד בצד השני".

ח. הברורים כוללים 3 חלקים עיקריים: © נתונים כללים © תכונות אופי © מצב בריאותי רפואי.

ט. **ברורים אודות נתונים כללים** שאנו מעוניינים לקבל עליהם מידע (דוגמאות):

* עישון סיגריות (למי שהעישון מפריע עד בלתי נסבל)

לדאבוננו תופעת העישון נפוצה הקרב חלק מבחורי הישיבות, ויש שמעשנים מעט ומחשיבים את עצמם כלא מעשנים – ולכן בזמן הברורים יש להגדיר את השאלות בנוגע לעישון שיכללו את כל סוגי ורמות העישון.

דוגמא ממעשה שהיה: בחורה חיפשה בחור ישיבה שלא מעשן כלל, לנישואים, הוצע לה בחור כליל המעלות שהוצהר כלא מעשן. משפחת הכלה קיבלו מס' טלפונים לברורים והם ידעו כי אם ישאלו אודות העישון הנישאל שלא ירצה לקלקל לחברו יאמר שלא ולכן הם שאלו: 'כמה סיגריות הוא מעשן?' אחד השיב:

'בקושי סגריה או שנים ליום', והשני טען שהוא יוצא אותו כל פעם החוצה לעשן... יצא המרצע מהשק. * גובה המיועדות.

צריך לשאול במדויק מה הגובה ולא שאלות כלליות שאינן מבהירות מהו הגובה המדויק כגון: האם המוצע נמוך מדי? או גבוה מדי?

* מידת הצניעות של המיועדת.

צריך לשאול באופן פרטני כגון: האם הולכת עם חצאיות ארוכות שמכסות את הברך בכל מצב או עם גבוליות...?

האם השרוולים מכסים את המרפק בכל מצב? האם תכסה את ראשה באופן מלא או חלקי? והאם הכיסוי הוא מטפחת או פאה?

* המעוניינת בבחור ישיבה

ישנם בחורי ישיבה ברמות רוחניות שונות ועם שאיפות שונות [לגבי המשך לימודם אחרי חתונה אם בכלל]. בדרך כלל לכל ישיבה יש את "השם" המאפיין אותה לגבי סוג הבחורים שלומדים בה שאיפותיהם, רמת פתיחותם וסגירותם – ולכן כשמוצע שם של בחור ושם הישיבה בה הוא לומד יש לברר גם על אופי הישיבה ואז להחליט אם סוג כזה מתאים לנו.

דוגמא ממעשה שהיה: בחורה ממשפחה דתית המתגוררת בצרפת חיפשה שידוך של בחור שיושב ולומד [בישיבה]. הוריה שלא הכירו את הקודים החרדיים הציעו לה קרוב משפחה רחוק שיושב ולומד ועושה חיל בלימודו.... נקבעה פגישת היכרות. היא המתינה בלובי המלון לבואו, לפתע ניגש אליה אדם שנראה כמו גוי ושאל לשמה היא השיבה בחיוב ובראשה עלתה מחשבה שהוא בוודאי המלצר המלון שקיבל הודעה בטלפון עבודה, אך הוא פשוט התיישב מולה. התברר כי זה הבחור בכבודו ועצמו. היא אמרה לו: 'זה לא יכול להיות כי אני אמורה לפגוש יהודי דתי', 'אני כמובן יהודי ובנושא הדתי טוב שהזכרת לי' אמר והוציא כיפה מקומטת מכיסו וחבש לראשו, 'ואני גם מתפלל בחגים ובמועדים' השווץ. שקט מבין השתרר והיא הסבירה: 'אני בחורה חרדית שמחפשת בחור שיושב ולומד ועושה חיל בלימוד ...' הוא השיב: 'אני באמת יושב לומד ... אדריכלות באוניברסיטת פריז ועושה חיל בלימודי ...', היא הזמינה כוס מים כדי להירגע... היא הסבירה לו שהיא מחפשת בחור ישיבה שלומד תורה ובכלל את המשמעות של בית של תורה על כל המשתמע מכך ... וכל אחד הלך לדרכו ... הבחור שדבריה השפיעו עליו חזק חזר בתשובה ועלה לארץ ישראל והפך לראש כולל. הקים משפחה אך אשתו נפטרה בעקבות טרגדיה... ואחרי גלגולים רבים הם התחתנו והוא העניק לה במתנה את הכיפה המקומטת שאיתה בא לפגישה הראשונה...

* המעוניינת בבחור שעובד

צריכים לברר האם הוא קובע עיתים לתורה וכמה פעמים בשבוע? האם מחובר למרכז תורני כל שהוא? האם יש לו רב שהוא פונה אליו כשמתעוררות אצלו שאלות בהלכה? – שאלות אלו נותנות תמונת מצב לגבי מידת הדתיות של הבחור [מומלץ לקבל הטלפון של הרב זהו ולברר אצלו].

תיקון טעות ברשימת הגמח"ס לשידוכים לבעלי לקויות גופניות ונפשיות

שידוכים לנכות גופנית קלה - © 050-4176666 © 050-4123328 **אינם קיימים עוד ואין להתקשר אליהם כלל.**

שידוכים לכלל הבעיות הרפואיות © 050-4134108 **אין קיים עוד ואין להתקשר אליו כלל.**

טל': 08-8644452 **אתר העלון:** alonhaihud.co.il **דוא"ל:** haihud.ashdod@gmail.com